



TYÖ- JA ELINKEINOMINISTERIÖ
ARBETS- OCH NÄRINGSMINISTERIET
MINISTRY OF EMPLOYMENT AND THE ECONOMY

TE-byråerna
TE-centralerna

Anvisning

30.12.2009

4032/00.03.05.01/2009

Arbets- och näringsministeriets anvisning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för företagares arbetslöshetsförmån

Denna anvisning gäller fr.o.m. 1.1.2010 tills vidare.

Denna anvisning upphäver arbetsministeriets anvisning om arbetskraftspolitiska förutsättningar för företagares utkomstskydd för arbetslösa (A/12/2004 AM)

22595

POSTITETTU 11. 05. 2010

INNEHÅLL

1. Allmänt	3
2. Begreppet företagare i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	3
2.1. FöPL- eller LFöPL-försäkrade	4
2.2. Delägare i företag	4
2.3. Utredning av företagareställning	5
3. Företagsverksamhet	6
3.1. Företagare, sysselsatt i eget arbete eller löntagare	6
3.2. Olika företagsformer	8
3.3. Sysselsatt i företagsverksamhet på heltid	9
3.4. Sysselsatt i företagsverksamhet på deltid	9
4. Inledande av företagsverksamhet	10
5. Upphörande med företagsverksamhet	11
5.1. Aktiebolag	12
5.2. Andelslag	13
5.3. Personbolag	14
5.4. Yrkesutövare	15
6. Avbrott i företagsverksamheten	15
7. Undantag från kravet att företagsverksamheten upphört eller avbrutits	17
7.1. Väsentlig försämring av arbetsförmågan	17
7.1.1. Delägare och ensamföretagare	17
7.1.2. Företagets fortsatta verksamhet medan företagaren är oförmögen att arbeta	18
7.1.3. Tillämpning av 3 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa	18
7.2. Sporadisk sysselsättning i företagsverksamhet på heltid	19
7.3. Nedläggning av produktionsinriktningen eller någon motsvarande orsak	20
7.4. Företagare som ska jämföras med löntagare	21
7.5. Säsongbetonad företagsverksamhet	21
7.6. Varaktig försämring av förutsättningarna för företagsverksamhet	21
8. Ändring av företagsverksamheten från huvudsyssla till bisyssla	23

1. Allmänt

En person som bedriver företagsverksamhet har under vissa förutsättningar rätt till antingen arbetsmarknadsstöd eller arbetslöshetsdagpenning. Rätten till arbetslöshetsdagpenning förutsätter alltid att företagarens arbetsvillkor har uppfyllts. Detta kontrolleras av den som betalar ut arbetslöshetsförmånen. I denna anvisning behandlas endast de arbetskraftspolitiska förutsättningarna för erhållande av arbetslöshetsförmån. I denna anvisning behandlas inte heller gränsdragningen i fråga om egentlig företagsverksamhet och inte heller renskötarens rätt till arbetslöshetsförmåner. Det har utfärdats separata anvisningar om dessa frågor.

En person som har företagande som huvudsyssla har inte rätt till arbetslöshetsförmåner. Avsikten med utkomstskyddet för arbetslösa är inte att det ska kompensera för den risk som egen eller familjemedlemmarnas företagsverksamhet medför. För att omfattas av utkomstskyddssystemet måste personen i fråga antingen bevisligen ha upphört med företagsverksamheten eller ha avbrutit verksamheten för minst fyra månader. Det finns vissa undantag (till exempel säsongbetonad företagsverksamhet eller företagare som jämfälls med löntagare).

Sysselsättning i företagsverksamhet som bisyssla utgör inte något hinder för erhållande av arbetslöshetsförmån. Inkomsten av företagsverksamhet som bedrivs som bisyssla inverkar dock på arbetslöshetsförmånens storlek. Arbets- och näringsbyrån (TE-byrån) prövar och avgör om det finns arbetskraftspolitiska förutsättningar för företagarens rätt till utkomstskydd för arbetslösa.

Om företagaren haft företagsverksamheten som huvudsyssla och verksamheten upphör, ska företagaren för periodiseringen av försäljningsvinsten upprätta en försäljningsvinstkalkyl som lämnas till den som betalar ut arbetslöshetsförmåner. Även om försäljningsvinsten inte behöver periodiseras, har lämnandet av försäljningsvinstkalkylen inverkan när upphörandet med företagsverksamheten bedöms som en arbetskraftspolitisk fråga.

2. Begreppet företagare i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Innan man börjar utreda vilken betydelse den arbetssökandes eller familjemedlemmens företagsverksamhet har för den sökandes rätt till arbetslöshetsförmåner, måste man avgöra om arbetssökanden överhuvudtaget kan betraktas som företagare på det sätt som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa (1290/2002). Definitionen av företagare finns i 1 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om arbetssökanden inte uppfyller denna definition, finns det inte heller några förutsättningar för tillämpning av 2 kap. 4 och 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

Om TE-byrån kommer fram till att arbetssökanden inte ska betraktas som företagare, ska TE-byrån i motiveringen till det arbetskraftspolitiska utlåtandet specificera de företag för vilkas vidkommande frågan redan har prövats. Samtidigt ska man motivera varför personen inte kan betraktas som företagare.

Om personen har en ledande ställning i företaget (t.ex. verkställande direktör, styrelseordförande eller styrelseledamot) ska omfattningen av hans eller hennes ägarandel fastställas innan det arbetskraftspolitiska utlåtandet utfärdas. Syftet är att klarlägga om personen i fråga ska anses vara företagare på det sätt som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

2.1. FöPL- eller LFöPL-försäkrade

När lagen om utkomstskydd för arbetslösa tillämpas, betraktas som företagare de som för sin huvudsyssla är tvungna att teckna en FöPL- eller LFöPL-försäkring. Då har det inte någon betydelse vilken formell ställning personen har i företaget eller hur stor del av företaget han eller hon äger eller vilken typ av företag det är fråga om. Den obligatoriska företagarpensionsförsäkringen är tillräcklig för att personen ska anses vara en företagare i lagens bemärkelse, men enbart på grundval av den obligatoriska försäkringen kan man inte dra några slutsatser om huruvida personen har företagandet som huvudsyssla. Det ska observeras att den frivilliga FöPL- eller LFöPL-försäkringen inte har samma verkan, utan personen kan då betraktas som företagare bara om övriga villkor uppfylls.

Stipendiater som avses i 1 a § 2 mom. i lagen om pension för lantbruksföretagare (1280/2006) anses inte vara företagare på basis av LFöPL-försäkring.

Det är också möjligt att företagare befriats från försäkringsplikten. Fram till slutet av 2001 kunde befrielse beviljas på grundval av ett tidigare kumulerat försäkringsskydd. En person som befriats på sådana grunder ska trots befrielsen betraktas som företagare på det sätt som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Om befrielsen har beviljats på basis av andra förvärvsinkomster, kan det vara fråga om företagsverksamhet som bedrivs som bisyssla. Från 2002 beviljas inte längre några befrielser av detta slag. Däremot kan en person efter ansökan befrias från försäkringsplikten av den orsaken att ingen pension längre intjänas eftersom han eller hon redan har full pension. En person som bedriver företagsverksamhet och som befriats från försäkring genom en sådan ansökan ska i regel betraktas som en sådan företagare som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa.

2.2. Delägare i företag

Som företagare betraktas också delägare i företag. Delägare är en person som arbetar i ledande ställning i aktiebolag, där personen själv har minst 15 procent eller hans eller hennes familjemedlemmar ensamma eller tillsammans med personen i fråga har minst 30 procent av aktiekapitalet eller av det röstetal som aktierna medför, eller annars motsvarande bestämmanderätt i bolaget.

Delägare är också en person som inte arbetar i ledande ställning i ett aktiebolag, där personen själv eller hans eller hennes familjemedlemmar ensamma eller tillsammans med personen har minst hälften av aktiekapitalet, av det röstetal som aktierna medför eller annars motsvarande bestämmanderätt.

Om företagsverksamheten inte bedrivs i aktiebolagets namn, måste personen för att anses som företagare arbeta i ett företag eller en sammanslutning (t.ex. öppet bolag, kommanditbolag eller andelslag) där personen själv eller hans eller hennes familjemedlemmar ensamma eller tillsammans med personen har motsvarande bestämmanderätt.

Tysta bolagsmän i kommanditbolag kan inte enbart på grundval av sina ägarandelar betraktas som företagare. De har heller ingen ledande ställning i bolaget. En tyst bolagsman kan dock vara företagare, till exempel om han eller hon bor i gemensamt hushåll med en ansvarig bolagsman i bolaget.

Vid beräkningen av ägarandelen beaktas också indirekt innehav via andra företag och sammanslutningar. I sådana fall ska personen ha en ägarandel i mellanbolaget på minst 50 procent, men behöver inte arbeta i mellanbolaget.

Exempel:

A äger 50 procent av aktierna i bolaget B. A arbetar inte i bolaget B. Bolaget B äger 7 procent av aktierna i bolaget C. A arbetar och är styrelsemedlem i bolaget C. A äger själv 8 procent av aktierna i bolaget C.

Eftersom A äger hälften av mellanbolagets aktier, beaktas denna ägarandel. När man till det indirekta innehavet lägger A:s direkta ägarandel i bolaget C, ska A betraktas som företagare, eftersom han direkt och via mellanbolaget äger 15 procent (7 procent + 8 procent) av bolaget C:s aktiekapital och har en ledande ställning i bolaget C.

En person som är styrelseledamot, verkställande direktör eller har motsvarande position i ett aktiebolag är i ledande ställning. I förarbetena till lagen om utkomstskydd för arbetslösa (RP 115/2002 rd) konstateras att ersättare i styrelsen står i ledande ställning endast om de deltar i styrelsemötena så ofta att de i praktiken anses ha samma beslutanderätt som de ordinarie styrelseledamöterna. En person kan inte anses stå i ledande ställning enbart på grundval av firmateckningsrätt, till exempel procura. Definitionen av ledande ställning är inte uttömmande.

I sådana små företag och sammanslutningar där innehavet är jämt fördelat kan ledande ställning också grunda sig på enbart den bestämmanderätt som innehavet medför. Exempelvis i ett andelslag med sex medlemmar, där varje medlems innehav alltså överstiger 15 procent, ska alla medlemmar betraktas som företagare. Inom rättspraxis har man gjort bedömningen att om det är fråga om ett litet bolag, där tre delägare äger lika stora andelar, ska varje delägare anses stå i ledande ställning oberoende av sin formella ställning.

Såsom familjemedlem till den som arbetar i ett företag betraktas hans eller hennes make och hans eller hennes släktingar i rätt upp- eller nedstigande led som bor tillsammans med honom eller henne i gemensamt hushåll. Som familjemedlemmar räknas således förutom maken också barn, föräldrar samt far- och morföräldrar förutsatt att de bor i gemensamt hushåll med den som arbetar i företaget. Med make avses också sambo och part i registrerat partnerskap.

För att betraktas som företagare ska personen i fråga arbeta i företaget. En person kan inte anses vara företagare enbart på grund av innehav eller bestämmanderätt eller boende i samma hushåll som företagets ägare.

2.3. Utredning av företagareställning

Den betydelse som arbetssökandens företagsverksamhet har för hans eller hennes rätt till arbetslöshetsförmåner utreds i första hand genom de s.k. SELMA-blanketterna som fylls i elektroniskt. I fråga om situationer för vilka det inte finns någon SELMA-blankett, utreds företagsverksamheten till exempel genom de pappersblanketter som användes tidigare.

Det är aldrig något självändamål att göra en begäran om utredning, om de uppgifter som behövs för lämnandet av ett arbetskraftspolitiskt utlåtande kan fås på annat sätt. Till exempel för att reda ut en företagareställning i enlighet med 1 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa behövs

ingen begäran om utredning, om tillräcklig information i ärendet kan fås av arbetssökanden per telefon. Det uppgörs en promemoria över de uppgifter som fås per telefon och den arkiveras.

Genom att avstå från att begära utredningar i onödan kan man påskynda utbetalningen av arbetslöshetsförmåner till exempel till gruppermitterade arbetssökande, i fråga om vilka utbetalaren av arbetslöshetsförmåner har begärt ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om sökandens företagsverksamhet. I typiska fall är det fråga om ärvda gårdbruks- och skogsbruksenheter och arbetssökanden kan inte betraktas som företagare i enlighet med 1 kap. 6 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, eftersom arbetssökanden inte haft skyldighet att teckna FöPL- eller LFöPL-försäkring och aldrig arbetat där. TE-byråerna måste fastställa arbetspraxis för situationer av detta slag.

3. Företagsverksamhet

En person är inte berättigad till arbetslöshetsförmåner för den tid han eller hon är sysselsatt på heltid i företagsverksamhet. Gränsdragningen mellan företagare och löntagare är inte alltid lätt. Mellan traditionell företagsverksamhet och lönearbete finns det en oklar sektor där de som arbetar kan vara antingen löntagare, självständiga företagare, yrkesutövare eller personer som är sysselsatta i eget arbete. Det har också betydelse hur personens verksamhet bedöms skattemässigt.

I patent- och registerstyrelsens och skatteförvaltningens gemensamma avgiftsfria företagsdatasystem på adressen www.ytj.fi kan man kontrollera om ett företag har införts i handelsregistret, forskottsuppbörsregistret och registret över mervärdesskatteskyldiga eller när ett företag har avförts ur ett register. Av företagsdatasystemet framgår också om ett företag har försatts i konkurs eller likvidation samt datum för konkursen eller likvidationen. I systemet införs inte uppgifter om ansvariga i ett bolag eller ägarandelar i bolaget. Uppgifter om vilka som är ansvariga i ett företag och ibland också företagets ägare finns i Suomen Asiakastieto Oy:s företagsregister. Användningen av registret är avgiftsbelagd. Vilka som är aktieägare i ett aktiebolag framgår säkrast av bolagets aktieägarförteckning eller av intyg som bolaget utfärdar. Aktieägarförteckningen är en offentlig handling.

Vid behov ska arbetssökanden själv lämna nödvändiga uppgifter i sitt utkomstskyddsärende, men man bör undvika att begära sådana uppgifter som också arbetskraftsmyndigheterna lätt kan få från olika datasystem. Det finns också anledning att upplysa kunden om att TE-byrån inte lämnar ut utredningar som den skaffat om kunden eller handlingar den fått av kunden till utbetalaren av arbetslöshetsförmånen.

3.1. Företagare, sysselsatt i eget arbete eller löntagare

När man ska avgöra om det är fråga om företagsverksamhet, eget arbete eller arbete som utförs i ett anställningsförhållande bör man fästa avseende vid huruvida kriterierna för ett anställningsförhållande uppfylls. Om personen har en obligatorisk FöPL- eller LFöPL-försäkring, är det fråga om företagsverksamhet. Det är fråga om anställningsförhållande om den ena parten genom ett arbetsavtal har förbundit sig att utföra ett arbete för en annan part under dennes ledning och övervakning mot lön eller annat vederlag. Det är fråga om en helhetsbedömning, där man i konkreta enskilda fall måste bedöma huruvida enskilda element som ingår i kriterierna för ett anställningsförhållande har uppfyllts.

Om kriterierna för ett anställningsförhållande uppfylls, har det ingen betydelse hur man rubricerar handlingen. Först och främst måste man klargöra om arbetsgivaren har möjlighet att leda och övervaka arbetsprestationerna (s.k. direktionsrätt). I detta fall krävs det inte konkret ledning och övervakning av arbetsprestationer, utan det är tillräckligt om arbetsgivaren har möjlighet till det. Exempelvis försäkringsombudens arbete är företagsverksamhet om inte arbetsgivaren leder och övervakar arbetet.

Vem som betalar förskottsinnehållningen på lön och lönebikostnader har också betydelse. Om arbetsgivaren betalar och redovisar förskottsinnehållningen och framför allt om arbetsgivaren betalar lönebikostnaderna tyder det i regel på lönearbete. Den som är införd i förskottsuppbördsregistret och registret över mervärdesskatteskyldiga kan till följd av detta betraktas som företagare.

Den 27 mars 2000 ingick P ett agenturavtal. Enligt avtalet är det P:s uppgift att främja försäljningen självständigt och på kommissionsbasis till de priser som fastställts av huvudmannen. För utfört arbete betalas månatligen en överenskommen försäljningsprovision och på provisionen innehålls de skatter och avgifter som normalt hör till en löntagare. Det avtal som P ingått är ett agenturavtal och med stöd av det ska P sälja huvudmannens produkter. P kan själv bestämma hur mycket han vill arbeta och arbetet sköter han hemifrån. Det är inte fråga om ett arbetsavtal och P kan inte anses stå i ett anställningsförhållande. Enbart på grund av att det på provisionen innehålls sådana skatter och avgifter som en löntagare är skyldig att betala kan arbetet inte anses vara arbete i anställningsförhållande. Med beaktande av att P:s arbete utförs med stöd av ett agenturavtal, måste man tolka det så att P utför eget arbete som kan jämföras med företagsverksamhet. (Arbetslöshetsnämnden 3870/3/T)

Om en person använder egna arbetsredskap eller redskap som han eller hon hyrt för arbetet anses detta vid en helhetsbedömning tyda på företagsverksamhet. Ju dyrare redskapen är, desto mer talar det för företagsverksamhet. Enbart med detta som grund kan dock inte gränsen dras, eftersom det på vissa områden, till exempel i byggbranschen, är vanligt att anställda i anställningsförhållande använder egna, ofta dyra, arbetsredskap.

En person som är sysselsatt i eget arbete utför arbete för egen räkning och omfattas inte av något arbetsavtals- eller tjänsteförhållande. Det är inte heller fråga om någon företagsverksamhet, utan eget arbete som motsvarar företagsverksamhet. Typiska exempel på sådana som är sysselsatta i eget arbete är närstående vårdare, journalister, konstnärer och fackmän i byggbranschen som bygger hus åt sig själva. När det gäller konstnärer, översättare och journalister är det ofta fråga om att personen i fråga säljer en prestation som han eller hon själv framställt utan att under den tid som prestationen framställs på något sätt vara i underordnad ställning eller stå under en uppdragsgivares eller arbetsgivares ledning och övervakning. Om den som utför arbetet dessutom använder egna arbetsredskap är det i regel inte fråga om arbete i anställningsförhållande.

H:s anställning hos kommunen upphörde den 22 april 2003. H är till yrket timmerman. H har börjat bygga ett egnahemshus åt sig själv och sin familj. H har inte låtit förstå att han skulle ha för avsikt att utföra byggnadsarbetet i huvudsak med hjälp av utomstående arbetskraft. Med beaktande av H:s yrke och det faktum att han planerar att själv bygga huset måste man dra slutsatsen att den arbetsinsats som krävs är så stor att det hindrar honom från att ta emot ett heltidsarbete. Därför ska han anses ha varit sysselsatt i eget arbete på motsvarande sätt som i företagsverksamhet sedan den 3 april 2003, eftersom det i ett byggprojekt finns arbete som måste utföras också innan husgrunden börjar byggas. (Arbetslöshetsnämnden 4652/3/A)

Enligt den besvärsskrift som K lämnat in har byggarbetena på hans egnahemshus kommit så långt att yttertaket och stommen är klara och skorstenen murad, spontat trägolv har lagts in och fönstren

har satts på plats. K har för avsikt att fortsätta arbetet 2004 med att bygga mellanväggar och montera innertak. Enligt de senaste uppgifterna beräknas arbetet bli klart år 2007. Arbetslöshetsnämnden anser, med beaktande av den takt som K:s byggnadsprojekt har framskridit och den förlängda planen för det fortsatta arbetet, att byggandet inte längre kräver K:s ständiga närvaro i den omfattningen att K av den anledningen skulle anses vara sysselsatt på heltid i eget arbete. (Arbetslöshetsnämnden 5351/3/A)

3.2. Olika företagsformer

Aktiebolag

Den populäraste formen att bedriva företagsverksamhet är aktiebolaget. Det ska upprättas ett avtal om att ett aktiebolag bildas. Aktiebolaget har emellertid bildats först när det har införts i handelsregistret. Ett aktiebolag kan bildas av en eller flera fysiska eller juridiska personer (t.ex. ett annat aktiebolag, ett andelslag, ett personbolag eller en registrerad förening). Den högsta beslutsfattande makten i bolaget utövas av bolagsstämman som består av bolagets aktieägare. Besluten fattas i regel genom majoritetsbeslut. I aktiebolagets bolagsordning kan bestämmas att olika aktier berättigar till olika röstetal när besluten fattas.

Ett aktiebolag ska ha en styrelse. Ett aktiebolag kan också ha en verkställande direktör, om bolagsordningen så föreskriver eller om styrelsen så bestämmer. Likaså kan det i bolagsordningen finnas bestämmelser om att bolaget ska ha ett förvaltningsråd. Alla bolagets organ ska registreras i handelsregistret.

Andelslag

Syftet med den ekonomiska verksamhet som bedrivs i ett andelslag är att stödja medlemmarnas ekonomi eller näringsutövning. Ett andelslag ska införas i handelsregistret. Ett andelslag ska ha minst tre medlemmar. Medlemmarna är inte personligen ansvariga för andelslagets förpliktelser.

Ett andelslag ska ha en styrelse. Andelslaget kan också ha en verkställande direktör om stadgarna så föreskriver eller om styrelsen så bestämmer. Ett andelslag kan dessutom ha ett förvaltningsråd. Den verkställande direktören, styrelsen och förvaltningsrådet ska registreras i handelsregistret. Den högsta beslutanderätten i ett andelslag utövas av fullmäktige som väljs av andelsstämman eller andelslagets medlemmar.

Personbolag

Med personbolag avses såväl öppna bolag som kommanditbolag. Ett personbolag ska ha minst två bolagsmän. I ett öppet bolag är alla bolagsmän personligen ansvariga för bolagets skulder. I ett kommanditbolag ansvarar bara de ansvariga bolagsmännen för skulderna. I ett kommanditbolag ska det förutom den ansvarige bolagsmannen eller de ansvariga bolagsmännen finnas minst en tyst bolagsman vars ansvar för bolagets förpliktelser är begränsat till hans eller hennes kapitalinsats i bolaget.

Såväl fysiska som juridiska personer såsom aktiebolag, andelslag, andra personbolag eller registrerade föreningar kan vara bolagsmän i personbolag. Ett personbolag bildas genom att bolagsmännen ingår ett bolagsavtal. Ett personbolag kan således ingå förbindelser och agera redan innan det har införts i handelsregistret. Ett personbolag ska emellertid registreras i handelsregistret.

Bolaget kan också ha en verkställande direktör som sköter bolagets löpande ärenden. Handelsregistret ska meddelas om valet av verkställande direktör. De ansvariga bolagsmännen fattar beslut i bolagets ärenden.

Enskild näringsidkare

Med en enskild näringsidkare avses en fysisk person som i eget namn bedriver företagsverksamhet exempelvis i firma. En enskild näringsidkares privata tillgångar och de tillgångar som hör till näringsverksamheten bildar en enda tillgångsmassa. En enskild näringsidkare ansvarar med hela sin förmögenhet för de förpliktelser som uppkommer genom näringsverksamheten. En enskild näringsidkare ska lämna en anmälan om sin verksamhet till handelsregistret bland annat om utomstående arbetskraft anlitas i verksamheten eller om det finns ett fast driftställe för verksamheten.

3.3. Sysselsatt i företagsverksamhet på heltid

Enligt 2 kap. 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa anses en person vara sysselsatt på heltid i företagsverksamhet, om den arbetsinsats som verksamheten kräver är så stor att den hindrar honom eller henne att ta emot heltidsarbete. Bedömningen av huruvida personen är sysselsatt på heltid eller inte grundar sig på en helhetsbedömning, varvid man väger in alla omständigheter som rör sysselsättningen inom verksamheten.

Hur framgångsrik företagsverksamheten är har inte någon omedelbar betydelse för bedömningen av verksamhetens sysselsättande effekt, eftersom också en verksamhet med svag lönsamhet eller ingen lönsamhet alls kan erbjuda sysselsättning i den omfattningen att det inte är möjligt att ta emot heltidsarbete.

3.4. Sysselsatt i företagsverksamhet på deltid

Enligt 2 kap. 4 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa anses företagsverksamhet utgöra bisyssla, om det på grundval av tiden i arbete eller annars kan dras den slutsatsen att den arbetsinsats som företagsverksamheten kräver är så liten att den inte utgör något hinder för att ta emot ett heltidsarbete.

Ett typiskt exempel på bisyssla är när en person under en tillräckligt lång period bedrivit företagsverksamhet vid sidan av sitt heltidsarbete. I sådana fall kan personen genom sin tid i arbete visa att företagandet är en bisyssla. I det sammanhanget kan tio månader anses vara en tillräckligt lång period. På motsvarande sätt kan en person som bedriver heltidsstudier jämsides med företagsverksamhet visa att företagandet är en bisyssla.

När en företagsverksamhet inleds kan arbetsmängden vara så liten att verksamheten kan betraktas som en bisyssla när lagen om utkomstskydd för arbetslösa tillämpas. Om man i fråga om företagsverksamhet som inleds kan göra skillnad mellan en liten arbetsmängd och avsaknad av inkomster, kan TE-byrån anse att den påbörjade företagsverksamheten utgör en bisyssla. Eftersom syftet med arbetslöshetsförmån inte är att stödja olönsam företagsverksamhet, kan man inte enbart på grundval av att inkomster inte finns eller att inkomsterna är små anse att företagsverksamheten utgör en bisyssla.

Till exempel nätverksmarknadsföring kan i början medföra så lite arbete att man på den grunden kan betrakta den som en bisyssla. Enbart det faktum att marknadsföringen sker på hempartyn och kvällstid gör inte nätverksmarknadsföringen till bisyssla.

K startade nätverksmarknadsföring den 4 april 2003. Han har varit införd i förskottsuppbördsregistret och i registret över mervärdesskatteskyldiga sedan den 4 april 2003. Enligt den körjournal som K bifogat sina besvär har hans arbetstider infallit mellan klockan 8.00 och 21.00. Således kan den arbetsmängd som etableringen av företagsverksamheten kräver anses vara så stor att den i praktiken hindrar honom från att ta emot ett heltidsarbete på de villkor som allmänt tillämpas på arbetsmarknaden. Därför kan K, trots de omständigheter som han framfört, inte anses ha rätt till sådana arbetslöshetsförmåner som betalas vid arbetslöshet. (Arbetslöshetsnämnden 4160/3/T)

TE-byrån ska regelbundet följa upp omfattningen av företagsverksamhet som bedrivs som bisyssla och eventuella förändringar i verksamheten. Därför ges utlåtanden om företagsverksamhet i bisyssla för viss tid, i regel för högst sex månader i taget. Ett tidsbegränsat utlåtande om att hinder ej föreligger förhindrar inte att ärendet granskas på nytt, om förhållandena ändras efter att utlåtandet avgetts. När den utsatta tiden gått ut ska ett nytt arbetskraftspolitiskt utlåtande ges i ärendet. Sökanden får då en begäran om uppgifter och hans eller hennes skyldighet är att lämna uppgifter om företagsverksamhetens omfattning, så att TE-byrån kan bedöma om det fortfarande är fråga om en bisyssla. Om det inte har skett några förändringar i företagsverksamhetens omfattning, kan TE-byrån inte anse att verksamheten blivit en huvudsyssla.

Utbetalaren av arbetslöshetsförmånen informerar TE-byrån om alla sådana ändringar i verksamheten som kommit till dess kännedom och som kan vara av betydelse vid bedömningen av verksamhetens sysselsättande effekt. Även arbetssökanden själv har skyldighet att underrätta om ändringar i företagsverksamheten.

Om en person som är arbetslös eller har blivit arbetslös från sin huvudsyssla startar eller fortsätter företagsverksamhet som bisyssla kan han eller hon få jämkad arbetslöshetsdagpenning eller jämkat arbetsmarknadsstöd. När det gäller personer som är sysselsatta i sin företagsverksamhet i bisyssla ges utlåtande 0M5. Utbetalaren av arbetslöshetsförmånen kan då beakta inkomsten av företagsverksamheten och betala ut en jämkad arbetslöshetsförmån.

4. Inledande av företagsverksamhet

Enligt 2 kap. 4 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa kan företagsverksamheten anses ha påbörjats tidigast då den egentliga produktionen eller ekonomiska verksamheten inleddes, om inte annat följer av särskilda skäl. Om det inledande skedet är förknippat med särskilt arbetskrävande processer, kan verksamheten anses ha inletts redan innan den egentliga produktionen inleddes.

Om inte företagaren kan påvisa något annat, anses företagsverksamheten ha inletts senast den dag när företaget antecknas i handelsregistret. Som bevis för att verksamheten inletts efter införandet i handelsregistret duger till exempel uppgifter om att företaget införts i registret över mervärdesskatteskyldiga eller i förskottsuppbördsregistret först efter att det införts i handelsregistret.

Exempel på sådana exceptionellt arbetskrävande processer som förutsätter att företagsverksamheten eller sysselsättningen i eget arbete ska anses ha inletts redan innan den egentliga produktionen inleddes är iståndsättande av verksamhetslokalerna och marknadsföring.

5. Upphörande med företagsverksamhet

En företagare som bevisligen har lagt ned sin företagsverksamhet har rätt till arbetslöshetsförmåner. Enligt 2 kap. 5 § i den gällande lagen om utkomstskydd för arbetslösa krävs, förutom de undantag som förklaras nedan, också att företagets delägare helt och hållet har upphört med företagsverksamheten. Orsaken till detta är att ordalydelsen i bestämmelsen har ändrats.

L har sedan 1998 arbetat i en firma som ägs av hans far. Den 8 september 2003 permitterades L tills vidare. L bor med sin far i gemensamt hushåll. Trots att det föreligger ett anställningsförhållande mellan L och hans fars företag betraktas L enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa som företagare, eftersom han arbetar i ett företag där en familjemedlem har beslutanderätten och bor tillsammans med sin far i gemensamt hushåll. Eftersom företagsverksamheten inte har lagts ned och den vid tidpunkten för det beslut som nu överklagas ännu inte hade varit permanent avbruten i fyra månader, har L inte rätt till arbetslöshetsdagpenning för den tid som beslutet om avslag gäller. (Arbetslöshetsnämnden 6590/3/A)

Förutom i fråga om konkurs förutsätter nedläggningen av företagsverksamhet tillförlitliga uppgifter om att företagets omsättnings- och anläggningstillgångar har överlåtits eller att en försäljningsvinstkalkyl har lämnats till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen. Kalkylen upprättas för utbetalaren av arbetslöshetsförmånen med tanke på periodiseringen av försäljningsvinsten.

Om företagsverksamheten har pågått i högst 18 månader eller, i fråga om företag som haft verksamhet mer än 18 månader, om företagets balansomslutning för den senaste räkenskapsperioden minskad med de skulder som hör till företagsverksamheten uppgår till högst 10 000 euro görs ingen periodisering och utbetalaren kräver ingen försäljningsvinstkalkyl. Trots det måste en försäljningsvinstkalkyl upprättas för utbetalaren av arbetslöshetsförmånen, eftersom man utan den eller andra tillförlitliga uppgifter om överlåtelsen av företagets omsättnings- och anläggningstillgångar inte kan betrakta verksamheten som avslutad.

Försäkringsdomstolen har i sitt avgörande 578:2003 ansett att en företagsverksamhet inte kunde betraktas som avslutad, eftersom ingen försäljningsvinstkalkyl hade upprättats. En kalkyl måste upprättas trots att försäljningsvinsten inte ska periodiseras på grund av omsättnings- och anläggningstillgångarnas ringa värde eller till följd av att företagsverksamheten pågått utan avbrott under kortare tid än 18 månader.

Uppgifter om överlåtelse av omsättnings- och anläggningstillgångarna eller upprättandet av försäljningsvinstkalkyl krävs också när företagsverksamheten har pågått under en så kort tid att försäljningsvinsten inte behöver periodiseras eller tillgångarna saknar värde. Överlåtelsen av omsättnings- och anläggningstillgångarna kan påvisas exempelvis med köpebrev. Huruvida alla omsättnings- och anläggningstillgångar har överlåtits kan klarläggas genom att man jämför köpebrev med uppgifter som fås från företagets bokföring. Beträffande försäljningsvinstkalkylen krävs det ett intyg över att kalkylen har lämnats till utbetalaren.

En person kan få rätt till arbetslöshetsförmåner på den grunden att personen i fråga inte längre uppfyller definitionen på företagare enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Genom att exempelvis avstå från sin ägarandel eller sin ledande ställning i företaget eller genom att inte längre bo kvar med företagets ägare i gemensamt hushåll kan en person förlora sin företagarsstatus och på så sätt få rätt till arbetslöshetsförmåner.

5.1. Aktiebolag

Konkurs

Verksamheten i ett aktiebolag ska betraktas som avslutad när bolaget har försatts i konkurs. Ett bolag kan försättas i konkurs på initiativ av antingen bolaget eller borgenären. Datum för nedläggning av verksamheten är den dag då bolaget försätts i konkurs. Datumet framgår av domstolens utslag i ärendet och till exempel av kunduppgifterna i företagsregistret samt av företagsdatasystemet. Det behövs ingen överlåtelse av omsättnings- och anläggningstillgångar och ingen försäljningsvinstkalkyl behöver upprättas.

Företagsverksamheten har avvecklats på det sätt som avses i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, även om konkursen senare skulle förfalla. Om bolagets verksamhet trots allt fortsätter efter att konkursen förfallit, kan bolagets verksamhet ändå inte betraktas som avslutad. I en sådan situation anses det att personen är sysselsatt i sin företagsverksamhet från den dag då han eller hon återupptar verksamheten. Det betyder emellertid inte att företagare jämt och ständigt ska behöva besvara frågan om ifall de återupptagit verksamheten i sitt konkursdrabbade företag efter att konkursen förfallit. Att verksamheten fortsätter i ett företag som gått i konkurs är i själva verket ytterst ovanligt, och därför är det inte befogat att aktivt följa upp situationen. Om TE-byrån får sådan information måste saken naturligtvis undersökas.

H:s verksamhet i sitt företag Ab ska betraktas som bevisligen avslutad i och med att konkursförfarandet förfallit. Den omständigheten att företaget tekniskt sett står kvar i handelsregistret har ingen betydelse för H:s faktiska sysselsättning i sin företagsverksamhet. (Arbetslöshetsnämnden 2509/3/T)

Likvidation

Det är fråga om nedläggning av företagsverksamhet också när ett aktiebolag försätts i likvidation och ägarna avstår från de omsättnings- och anläggningstillgångar som hör till företagsverksamheten eller upprättar en försäljningsvinstkalkyl över tillgångarna och lämnar den till utbetalaren av förmånerna.

Bolagsstämman i ett aktiebolag fattar beslut om att bolaget ska försättas i likvidation. Ett aktiebolag kan försättas i likvidation också genom beslut av domstol eller registermyndighet. Likvidationen inträder när likvidationsbeslutet har fattats. Bolagsstämman kan även besluta att likvidationen inträder senare än dagen för beslutsfattandet. Likvidationsbeslutet ska antecknas i handelsregistret. Orsaken till att ett bolag försätts i likvidation kan framgå till exempel av bolagsstämmans protokoll eller ett utdrag ur protokollet, ett domstolsutslag eller ett utdrag ur handelsregistret. En person som utsetts till bolagets utredare är fortfarande sysselsatt i företagsverksamheten.

T Ab, vars verksamhet leddes av den största aktieägaren R, försattes i likvidation den 31 december 2002 genom beslut av en extra bolagsstämma. Eftersom R själv förordnades till utredningsman, och då det i utredningsmannens arbete ingår den typen av uppgifter som även i övrigt utförs inom en företagsverksamhet och verksamheten kunde fortsätta i begränsad omfattning, anser arbetslöshetsnämnden att verksamheten ännu inte kan anses avslutad för R:s vidkommande i och med att bolaget försattes i likvidation. Arbetslöshetsnämnden anser därför att företagsverksamheten formellt upphörde först den 28 februari 2003 när T Ab avfördes ur förskottsuppbörsregistret. (Arbetslöshetsnämnden 3605/3/A)

Intyg från myndighet

Verksamheten i ett bolag ska anses ha upphört också när det på grundval att ett intyg från en myndighet är uppenbart att verksamheten inte fortgår, och när bolagets ägare har avstått från omsättnings- och anläggningstillgångarna eller upprättat en försäljningsvinstkalkyl för utbetalaren av arbetslöshetsförmånerna. Om bolaget fortfarande står antecknat i handelsregistret, har det i beslutspraxis ansetts tyda på att verksamheten ännu inte bevisligen har upphört, utan bara avbrutits.

R arbetade tidigare som företagare. Hans FöPL-försäkring gick ut den 31 januari 2003. Företaget är avfört ur arbetsgivarregistret från den 1 november 2002 och ur förskottsuppbördsregistret från den 1 februari 2003 och ur registret över mervärdesskatteskyldiga från den 1 februari 2003. Enligt uppgifterna i Patent- och registerstyrelsens företags- och organisationsdatasystem avbröts verksamheten den 1 februari 2003. Dessutom är företaget fortfarande infört i handelsregistret, och därför kan verksamheten inte anses ha bevisligen upphört, utan den bör betraktas som avbruten från den 1 februari 2003. (Arbetslöshetsnämnden 4120/3/T)

Verksamheten i ett aktiebolag upphör även när bolaget avförs ur handelsregistret.

5.2. Andelslag

Konkurs

Verksamheten i ett andelslag ska betraktas som avslutad när andelslaget har försatts i konkurs. Ett andelslag kan försättas i konkurs på initiativ av antingen andelslaget eller borgenären. Datum för nedläggning av verksamheten är den dag andelslaget försätts i konkurs. Datumet framgår av domstolens utslag i ärendet och till exempel av uppgifterna i kundregistret samt av företagsdatasystemet. Det behövs ingen överlåtelse av omsättnings- och anläggningstillgångar och ingen försäljningsvinstkalkyl behöver upprättas.

Om verksamheten trots allt fortsätter efter att konkursen förfallit, är det inte fråga om att verksamheten avslutats. I en sådan situation anses det att personen är sysselsatt i sin företagsverksamhet från den dag då han eller hon återupptar verksamheten. Det betyder emellertid inte att företagare jämt och ständigt ska behöva besvara frågan om ifall de återupptagit verksamheten i sitt konkursdrabbade företag efter att konkursen förfallit. Att verksamheten fortsätter i ett andelslag som gått i konkurs är i själva verket ytterst ovanligt, och därför är det inte befogat att aktivt följa upp situationen. Om TE-byrån emellertid får sådan information måste saken naturligtvis undersökas.

Likvidation

Det är fråga om nedläggning av företagsverksamhet också när ett andelslag försätts i likvidation och ägarna avstår från de omsättnings- och anläggningstillgångar som hör till företagsverksamheten eller upprättar en försäljningsvinstkalkyl över tillgångarna och lämnar den till utbetalaren av förmånerna.

Andelsstämman i ett andelslag beslutar/ansöker om att andelslaget ska försättas i likvidation. Ett andelslag kan försättas i likvidation också genom beslut av registermyndighet. Likvidationen inträder när likvidationsbeslutet har fattats. Andelsstämman kan även besluta att likvidationen in-

träder senare än dagen för beslutsfattandet. Likvidationsbeslutet ska antecknas i handelsregistret. Orsaken till att ett andelslag försätts i likvidation kan framgå till exempel av andelsstämmans protokoll eller ett utdrag ur protokollet, ett domstolsutslag eller ett utdrag ur handelsregistret.

Intyg från myndighet

Verksamheten i ett bolag ska anses ha upphört också när det på grundval att ett intyg från en myndighet är uppenbart att verksamheten inte fortgår, och när bolagets ägare har avstått från omsättnings- och anläggningstillgångarna eller upprättat en försäljningsvinstkalkyl för utbetalaren av arbetslöshetsförmånerna. Om andelslaget fortfarande står antecknat i handelsregistret, ska det anses tyda på att verksamheten ännu inte bevisligen har upphört, utan bara avbrutits.

5.3. Personbolag

Konkurs

Verksamheten i ett personbolag ska betraktas som avslutad när bolaget har försatts i konkurs. Om bolagsmannen i ett personbolag försätts i konkurs har det inte samma följder. Datum för nedläggning av verksamheten är den dag då företaget försätts i konkurs. Datumet framgår av domstolens utslag i ärendet och det antecknas också exempelvis i företagsdatasystemet. Det behövs ingen överlåtelse av omsättnings- och anläggningstillgångar och ingen försäljningsvinstkalkyl behöver upprättas.

Avtal om upplösning

Upplösningen av ett personbolag förutsätter inget särskilt likvidationsförfarande, utan bolagsmännen kan fritt komma överens om upplösningen. Bolagsmännen har i vissa fall också rätt att kräva upplösning av bolaget. Man utgår från att verksamheten i ett personbolag upphör när parterna har ingått ett avtal om upplösning. Dessutom ska en försäljningsvinstkalkyl lämnas till utbetalaren av arbetslöshetsförmånerna eller uppgifter som att bolagets omsättnings- och anläggningstillgångar har överlåtits.

Intyg från myndighet

Verksamheten i ett bolag ska anses ha upphört också när det på grundval att ett intyg från en myndighet är uppenbart att verksamheten inte fortgår, och när bolagets ägare har avstått från omsättnings- och anläggningstillgångarna eller upprättat en försäljningsvinstkalkyl för utbetalaren av arbetslöshetsförmånerna. Om bolaget fortfarande står antecknat i handelsregistret och ingen anmälan om att verksamheten har upphört har lämnats in, har det ansetts tyda på att verksamheten ännu inte bevisligen har upphört, utan bara avbrutits.

K var tidigare bolagsman i ett öppet bolag. Företaget var infört i förskottsuppbördsregistret. Den försäkring som hade tecknats enligt lagen om pension för företagare sades upp den 11 mars 2003. I en utredning om företagsverksamheten från den 14 februari 2003 sade K att företaget kommer att fortsätta sin verksamhet och att arbetstiden blir 3–4 dagar per månad. Verksamheten i K:s företag betraktades som avslutad efter att företaget hade avförts ur handelsregistret den 21 mars 2003. Före denna tidpunkt är det inte möjligt att fastställa att K bevisligen skulle ha upphört med sin företagsverksamhet eller att den skulle ha varit avbruten i en följd under fyra månaders tid. (Arbetslöshetsnämnden 3171/3/T)

5.4. Yrkesutövare

En yrkesutövare kan anses ha upphört med sin företagsverksamhet när han eller hon har sagt upp sin FöPL- eller LFöPL-försäkring och andra försäkringar som vanligtvis hör till en företagsverksamhet samt de lokaler som använts inom företagsverksamheten och gjort de anmälningar som ska göras när verksamheten upphör, det vill säga till skattemyndighetens förskottsuppbörsregister och till registret över mervärdesskatteskyldiga och vid behov till andra myndigheter. Dessutom ska yrkesutövaren upprätta en försäljningsvinstkalkyl eller redogöra för överlåtelsen av omsättnings- och anläggningstillgångarna. Att företagsverksamheten upphör förutsätter emellertid inte försäljning av en fastighet som används som egen bostad. I beslutspraxis när det gäller en registrerad firma har man vanligen utgått från att en nedlägningsanmälan ska lämnas till handelsregistret.

A:s firma infördes i handelsregistret den 31 mars 1998. I förskottsuppbörsregistret har den funnits 23.3–7.12.1998 och efter det under tiden 23.1–2.5.2003. Firman har varit moms-skyldig 23.1–2.5.2003. Firman har inriktat sig på agenturverksamhet. Firman avfördes ur handelsregistret den 16 september 2003. Enligt A var det fråga om nätverksmarknadsföring, arbetstiden var några timmar i veckan och lönen baserade sig på provision. A:s firma avfördes ur förskottsuppbörsregistret och registret över mervärdesskatteskyldiga den 2 maj 2003. Företaget var emellertid antecknat i handelsregistret vid den tidpunkt som det överklagade beslutet gäller. Därför kan man inte anse att företagsverksamheten bevisligen hade upphört eller varit avbruten i en följd under fyra månader vid den aktuella tidpunkten. Således är A inte berättigad till arbetslöshetspenning för den tid som beslutet om avslag gäller. (Arbetslöshetsnämnden 5378/3/A)

A har ansökt om dagpenning från och med den 1 augusti 2003. Patent- och registerstyrelsen mottog företagets (firma) nedlägningsanmälan redan den 15 juli 2003. Enligt ett utdrag ur handelsregistret upphörde företagsverksamheten den 12 augusti 2003. FöPL-försäkringen sades upp den 31 juli 2003. Enligt ett intyg från den 4 augusti 2003 upphörde samarbetet kring köpta tjänster, liksom hyresförhållandet, den 31 juli 2003. Sedan den 1 augusti 2003 är företaget avfört ur förskottsuppbörsregistret. Enligt uppgifter som lagts fram i ärendet har A:s sysselsättning i företagsverksamheten bevisligen upphört. Därför har A rätt till det sökta utkomstskyddet för arbetslösa, efter att övriga villkor för beviljande har uppfyllts. (Arbetslöshetsnämnden 6158/3/A)

6. Avbrott i företagsverksamheten

Enligt 2 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa anses den som har varit sysselsatt i företagsverksamhet på heltid fortfarande vara sysselsatt fram till den tidpunkt då företagsverksamheten bevisligen har upphört eller i en följd varit avbruten under minst fyra månader.

För att avbrott i företagsverksamhet ska ha någon inverkan på en persons rätt att få arbetslöshetsförmåner måste avbrottet vara minst fyra månader i en följd. När en företagsverksamhet avbryts ställs det i det närmaste samma krav på åtgärder som när en verksamhet upphör. Den viktigaste skillnaden rör överlåtelsen av omsättnings- och anläggningstillgångar och presentationen av en försäljningsvinstkalkyl.

Det är fråga om avbrott när man till följd av ett bolags likvidation eller avtal om upplösning av bolag, intyg från myndigheter eller yrkesutövares anmälningar kan dra den slutsatsen att den produktionsmässiga och den ekonomiska verksamheten har avbrutits. Begreppsmässigt skiljer sig avbrott från nedläggning av företagsverksamhet genom att man vid avbrott vill hålla dörrarna öppna för möjligheten att inleda företagsverksamheten på nytt.

När ett företag träder i likvidation kan det tyda på avbrott i verksamheten. Likvidationsbeslutet ska antecknas i handelsregistret. Orsaken till att företaget försatts i likvidation kan framgå av till exempel bolagsstämman eller andelsstämmans protokoll eller ett utdrag ur protokollet, ett domstolsutslag eller ett utdrag ur handelsregistret. När det gäller personbolag kan det vara fråga om avbrott i verksamheten även när man har fattat beslut om att upplösa bolaget. Bolagsmännen i ett personbolag kan fritt komma överens om upplösning av bolaget. Om företagsverksamheten trots likvidationen eller avtalet om upplösning fortsätter eller om personen i fråga har förordnats till bolagets utredare, är personen fortfarande sysselsatt i verksamheten.

I företagsuppgifterna i handelsregistret görs inga anteckningar om huruvida ett avbrott i näringsverksamheten gäller tills vidare eller för viss tid. Med andra ord framgår det inte av handelsregistret om ett företag är aktivt eller inte.

Om verksamheten avbryts ska emellertid en anmälan lämnas till skatteförvaltningen på blankett Y. Uppgifter om att verksamheten har avbrutits införs i företagsdatasystemet. Genom att avföra sitt företag ur skatteförvaltningens register (bl.a. förskottsuppbörsregistret och registret över mervärdesskatteskyldiga), säga upp sin företagspensionsförsäkring samt sälja verksamhetslokaler kan en person påvisa att företagsverksamheten har avbrutits. Anmälningsblanketter kan fås bl.a. på företags- och organisationsdatasystemets webbsidor under adressen www.ytj.fi samt från magistraten, Patent- och registerstyrelsens kundservice PatRek, TE-centralerna och skatteförvaltningens servicekontor.

Bevis på att ett företag avbrutit sin verksamhet kan likaså vara uppgifter eller intyg från skattemyndigheterna över att företaget lagts vilande. Om övriga åtgärder som anknyter till nedläggningen av ett företag har vidtagits, men omsättnings- och anläggningstillgångarna inte har överlåtits och ingen försäljningsvinstkalkyl presenterats, är det fråga om avbrott i företagsverksamheten, inte nedläggning av den.

Sedan den 22 november 1995 bedriver I tillsammans med sin make loppmarknadsverksamhet i ett öppet bolag. Enligt vad I anför i sin besvärsskrift avbröts verksamheten den 30 september 2002 och I begär arbetslöshetspenning från den 18 februari 2003. Sedan 30 november är företaget inte längre moms skyldigt och FöPL-försäkringen har sagts upp från den 30 september 2002. Företaget är avfört ur förskottsuppbörsregistret sedan den 19 februari 2003. Enligt arbetskraftskommissionens utlåtande har företaget dock inte upplöst. Företaget har inte heller avförts ur handelsregistret. Enligt I:s utredning om företagsverksamheten är omsättnings- och anläggningstillgångarna delvis sålda. På basis av det ovan anförda kan verksamheten ännu inte anses bevisligen ha upphört den 18 februari 2003, utan det måste tolkas så att den bevisligen avbröts den 18 februari 2003. (Arbetslöshetsnämnden 3539/3/P)

Avbrottet i företagsverksamheten räknas från tidpunkten för den senaste åtgärden som påvisar ett avbrott. Till denna del har det ingen betydelse om personen har anmält sig som arbetslös arbetsökande vid någon TE-byrå. Avbrottet ska fortgå i en följd under fyra månader innan ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om att hinder ej föreligger kan avges. Om det under denna period finns ett enda uppdrag eller om arbete utförs under en enda dag, är det inte fråga om avbrott i en följd och fyramånadersperioden börjar löpa på nytt. Genom intyg till exempel från bokföraren kan man påvisa avbrottets varaktighet och att det löper i en följd.

Om det inte gått fyra månader från avbrottet får personen ett arbetskraftspolitiskt utlåtande enligt vilket denne är sysselsatt i företagsverksamhet i huvudsyssla. I det arbetskraftspolitiska utlåtandet ska specificeras från vilket datum verksamheten anses vara avbruten. Samtidigt ska kunden

också informeras om hur han eller hon ska gå till väga för att åter föra sitt ärende till TE-byrån för behandling efter att avbrottet har varat i fyra månader i en följd. Efter fyra månader från avbrottet omprövar TE-byrån på initiativ av den som söker utkomstskydd för arbetslösa om avbrottet har varat fyra månader i en följd och ger i positiva fall ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om att hinder ej föreligger.

7. Undantag från kravet att företagsverksamheten upphört eller avbrutits

I 2 kap. 5 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa finns bestämmelser om situationer då det inte krävs att hela företagsverksamheten upphört eller avbrutits. Utöver dessa undantag behandlas i detta kapitel hur en väsentlig försämring av arbetsförmågan hos personer som tidigare har varit sysselsatta i företagsverksamhet påverkar deras rätt att få arbetslöshetsförmåner.

7.1. Väsentlig försämring av arbetsförmågan

I 2 kap. 5 § 1 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa föreskrivs att företagsverksamhet ska anses ha upphört då arbetsförmågan hos den som tidigare har varit sysselsatt i företagsverksamheten har försämrats väsentligt.

Enligt arbets- och näringsministeriets uppfattning är det fråga om väsentlig försämring av arbetsförmågan åtminstone då personen redan fått sjukdagpenning för maximitiden och fortfarande är arbetsoförmögen. Däremot, när det är fråga om en situation då det inte betalas sjukdagpenning till personen därför att han eller hon inte anses vara arbetsoförmögen, ska man vid klarläggandet av personens rätt till arbetslöshetsförmåner inte anse att personens arbetsförmåga har försämrats väsentligt.

7.1.1. Delägare och ensamföretagare

Om den som anmält sig som arbetssökande är delägare i ett företag eller ensamföretagare, dvs. att personen ensam äger företaget och det inte finns anställda i företaget, och personens arbetsförmåga har försämrats väsentligt, kan personen få arbetslöshetsförmån från och med anmälan som arbetssökande, om övriga förutsättningar att få förmånen finns. Åtgärder som gäller avslutande eller avbrytande av företagsverksamhet krävs inte. Om det finns arbetskraftspolitiska förutsättningar för utbetalning av arbetslöshetsförmåner, lämnar TE-byrån till utbetalaren av förmånen det arbetskraftspolitiska utlåtandet OM1. I motiveringen till utlåtandet ska man förutom uppgifterna om arbetssökandens företagsverksamhet också anteckna en eventuell uppgift om att personen ansöker om invalidpension.

T har väddjat till den ekonomiska situationen i makens företag samt hälsoskäl. Verksamheten i makens företag fortsätter och har inte varit avbruten i en följd i minst fyra månader och har inte avslutats. Det att företagets verksamhet och lönsamhet minskar eller att företaget går med förlust är emellertid en normal risk som hänger samman med företagsverksamhet. Syftet med utkomstskydd för arbetslösa är inte att täcka risker som hänför sig till företagsverksamhet.

Enligt dokumenten arbetade T som byråsekreterare i makens företag fram till den 28 juni 2004. T var kontinuerligt sjukledig under tiden 6.10.2003–30.9.2004 och har fått sjukdagpenning för 300 dagar och är fortfarande arbetsoförmögen. T har ansökt om invalidpension. Enligt den redogörelse för hälsotillstånd som T lagt fram kan det anses att sjukdomen försämrat T:s arbetsoförmåga på ett väsentligt sätt. På ovan nämnda hälsorelaterade grunder ska företagsverksamheten för T:s del anses

vara avslutad. (Arbetslöshetsnämnden 177/5/A; försäkringsdomstolen 5340/2005/761: utkomstskyddsombudets besvär avslogs)

Arbets sökanden ägde hela aktiestocken i ett bolag som bedriver långtradartrafik. Maximitiden för sjukdagpenning gick ut den 31 december 2007. Enligt ett läkarutlåtande var personen arbetsoförmögen tills vidare. Företagets enda fordon såldes den 13 januari 2008. Sökanden yrkade på att få arbetslöshetsförmån fr.o.m. den 14 januari 2008. Bolaget avfördes från registret över mervärdesskattekyldiga den 31 mars 2008. Arbetslöshetsnämnden ansåg att sökandens företagsverksamhet ska anses vara avslutad och att sökanden har rätt till arbetslöshetsförmåner fr.o.m. den 14 januari 2008 om övriga villkor uppfylls. (Arbetslöshetsnämnden 4473/8/T)

7.1.2. Företagets fortsatta verksamhet medan företagaren är oförmögen att arbeta

Om arbetsförmågan hos en arbetssökande som inte ska anses vara en delägande företagare har försämrats väsentligt på det sätt som anges ovan och arbetssökanden bedriver företagsverksamhet så att verksamheten fortsätter trots företagarens arbetsoförmåga, kan arbetssökanden enligt arbets- och näringsministeriets uppfattning inte ha rätt till arbetslöshetsförmåner enbart på grund av att arbetsförmågan försämrats. För att en sådan person ska kunna få arbetslöshetsförmåner, ska han eller hon enligt ministeriets tolkning lägga fram en utredning om att hans eller hennes arbete i verkligheten har upphört, dvs. en redogörelse för hur verksamheten sköts när han eller hon är borta.

Exempel:

En företagare som har blivit oförmögen att arbeta har deltagit både i arbetsprestationen och i företagets administrativa uppgifter. Det ska anses att företagarens arbete bildas av båda uppgifter. Om arbetssökanden lägger fram en redogörelse för att båda uppgifterna har avslutats på grund av arbetsoförmåga, har arbetssökanden om övriga villkor uppfylls rätt till arbetslöshetsförmån. Ett bevis för att personen inte längre sköter företagets administrativa uppgifter kan till exempel vara det att företaget har en verkställande direktör och arbetssökanden meddelar att VD:n sköter de uppgifter som tidigare hörde till honom eller henne. Enbart det faktum att personen har bestämmande inflytande som hänför sig till ägande till exempel vid bolagsstämman innebär inte att arbetet fortsätter.

7.1.3. Tillämpning av 3 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa

Bestämmelsen i 3 kap. 3 § 3 mom. i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, enligt vilken en arbetssökande som har fått sjukdagpenning för maximitiden och som fortfarande anses vara oförmögen att arbeta av hälsoskäl har rätt till arbetslöshetsförmåner, har inte betydelse när TE-byrån reder ut vilken inverkan den företagsverksamhet som arbetssökanden bedrivit har på sökandens rätt att få arbetslöshetsförmåner. Nämnda lagrum har dock betydelse då TE-byrån ger ett arbetskraftspolitiskt utlåtande om arbetssökandens företagsverksamhet och när man klarlägger sådana arbetskraftspolitiska förutsättningar för arbetslöshetsförmåner som inte hänför sig till företagsverksamhet.

Meddelande 0F5 kan inte ges om personer som varit sysselsatta i företagsverksamhet på heltid. Utlåtande 0M4 ges om rätten till arbetslöshetsförmåner i fråga om arbetssökande som har företagsverksamhet som huvudsyssla. Om TE-byrån anser att sysselsättningen i företagsverksamhet utgör en bisyssla och arbetssökanden har ett gällande anställningsförhållande på heltid, lämnas meddelande 0F5 till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen. I motiveringen till meddelandet ska man anteckna att sysselsättningen i företagsverksamhet har konstaterats utgöra en bisyssla.

7.2. Sporadisk sysselsättning i företagsverksamhet på heltid

Det förutsätts inte att företagsverksamheten upphör eller avbryts för fyra månader, om personen i fråga tillfälligt varit sysselsatt i företagsverksamhet på heltid. Det är fråga om sporadisk sysselsättning på heltid om en person är sysselsatt i ett företag i sammanlagt högst sex månader.

För att sysselsättning på heltid i företagsverksamhet ska kunna anses vara sporadiskt, förutsätts att det är fråga om en sådan familjemedlem till företagaren som själv inte har eller under de två föregående åren har haft minst 15 procent av aktiekapitalet eller av det röstetal som aktierna medför eller annars bestämmande inflytande i företaget.

I lagen anges inte inom vilken tid det utförda arbetet ska räknas in i dessa sex månader. Man bör dock ställa krav på att det ska finnas någon form av tidsmässig anknytning mellan sysselsättningsperioderna för att de ska få räknas in i sexmånadersperioden. Det har också betydelse vilken uppgift personen har haft inom företagsverksamheten mellan perioderna av sysselsättning. Ett typiskt exempel på sporadiskt sysselsatta i företagsverksamhet på heltid är företagarfamiljens barn som under skolloven arbetar i föräldrarnas företag.

Bedömningen av huruvida det är fråga om sporadisk sysselsättning i företagsverksamhet på heltid görs alltid i efterhand. När personen börjar arbeta på heltid i företaget, ges det arbetskraftspolitiska utlåtandet OM4 som hindrar betalning av förmånen, och först när arbetet upphört ges utlåtandet OM5 som tillåter utbetalning, om arbetskraftspolitiska förutsättningar för betalning av förmånen finns.

P anmälde sig till Arbetskraftsbyrån då det inte längre fanns arbete i faderns företag efter att ett byggnadsprojekt blivit klart. Folkpensionsanstalten avtog P:s ansökan om arbetsmarknadsstöd från den 10 januari 2003, eftersom han ansågs vara sysselsatt i sin företagsverksamhet på heltid. P har sedan 1997 arbetat tillsammans med sin far i dennes företag i flera olika omgångar i såväl heltids- som deltidsarbete och bor med fadern i gemensamt hushåll. På grundval av familjemedlemmens innehav och sitt eget arbete i företaget betraktades P som delägare i företaget. Under tiden 18.12.2001–30.5.2002 var arbetet veckoslutsarbete. P:s arbete i familjemedlemmens företag ansågs emellertid vara tillfälligt, eftersom hans senaste heltidsanställning under perioden 1.8.2002–7.1.2003 innan han blev arbetslös hade varit kortare tid än dessa lagstadgade sex månader. P har inte kunnat lägga fram några bevis för heltidsarbete under perioden 18.12.2001–30.5.2002 eller tidigare, eftersom han studerade för merkonomexamen från 1999 fram till den 31 maj 2002, och innan han blev klar med sin examen var han således studerande. Inte ens om man räknar samman hans tid i heltidsarbete når han upp till den lagstadgade gränsen för tillfällig sysselsättning. P har därför rätt till arbetsmarknadsstöd från den 10 januari 2003, efter det att övriga villkor uppfyllts. (Arbetslöshetsnämnden 2245/3/T)

Bestämmelsen om arbetssökandes bestämmande inflytande och sporadiska sysselsättning ändras den 1 januari 2010. Om arbetssökanden skulle ha uppfyllt villkoren för sporadisk sysselsättning med stöd av den bestämmelse som var i kraft fram till den 31 december 2009 och sysselsättningen i företagsverksamhet upphörde senast den 31 december 2009, tillämpas de bestämmelser som var i kraft till den 31 december 2009. Dessa bestämmelser förklaras inte i denna anvisning.

Om arbetssökandens sysselsättning upphört senast den 31 december 2009, men han eller hon enbart uppfyller de villkor för att företagsverksamheten ska anses vara sporadisk som anges ovan och som träder i kraft den 1 januari 2010, kan arbetssökanden ha rätt till arbetslöshetsförmån fr.o.m. den 1 januari 2010. Om även övriga arbetskraftspolitiska förutsättningar för att få arbets-

löshetsförmåner finns, ges det arbetskraftspolitiska utlåtandet OM1 om arbetssökandens rätt till förmån.

I fråga om arbetssökande vars sysselsättning i företagsverksamhet upphör den 1 januari 2010 eller därefter tillämpas den bestämmelse som träder i kraft den 1 januari 2010.

7.3. Nedläggning av produktionsinriktningen eller någon motsvarande orsak

Den 1 oktober 2007 ändrades 2 kap. 5 § i lagen om utkomstskydd för arbetslösa så att det inte förutsätts att företagsverksamheten upphör eller avbryts, om en företagares familjemedlem blir utan arbete på grund av att den produktionsinriktning som sysselsatte familjemedlemmen lagts ner eller på grund av någon motsvarande orsak.

För att den aktuella bestämmelsen om nedläggning ska kunna tillämpas förutsätts att det är fråga om en sådan familjemedlem till företagaren som själv inte har eller under de två föregående åren har haft minst 15 procent av aktiekapitalet eller av det röstetal som aktierna medför eller annars bestämmande inflytande i företaget.

Enligt regeringens proposition (RP 130/2006 rd) kan t.ex. det att hela företagets produktionsinriktning eller verksamhet byts ut samt det att en viss verksamhet upphör eller läggs ut på underleverantör jämföras med nedläggning av en produktionsinriktning. Enligt arbets- och näringsministeriets uppfattning är det fråga om nedläggning av produktionsinriktningen när boskapskötseln upphör på en lantgård, men jordbruk som bedrivits vid sidan av boskapskötseln fortsätter. Ett annat sådant fall är att en bageributik som varit verksam i anslutning till ett bageri och sålt bageriets produkter upphör med sin verksamhet, medan den övriga bageriverksamheten fortsätter. Det är fråga om nedläggning eller utläggning av en viss verksamhet när till exempel företagets bokföring läggs ut på en utomstående bokföringsbyrå.

Eftersom avsikten inte är att stödja företag som har dålig framgång med utkomstskydd för arbetslösa, begränsas rätten till arbetslöshetsförmån till sådana situationer där utomstående tydligt kan se att familjemedlemmens arbete upphört och detta kan påvisas på ett tillförlitligt sätt. Således uppstår inte rätt till arbetslöshetsförmån på denna grund när familjemedlemmens arbete upphört enbart därför att det inte finns tillräckligt mycket arbete.

Bestämmelsen om arbetssökandens bestämmanderätt och nedläggning av produktionsinriktningen ändras den 1 januari 2010. Om arbetssökanden skulle ha uppfyllt de villkor som hänför sig till nedläggning av produktionsinriktningen med stöd av den bestämmelse som var i kraft fram till den 31 december 2009 och sysselsättningen i företagsverksamhet upphörde senast den 31 december 2009, tillämpas de bestämmelser om var i kraft till den 31 december 2009. Dessa bestämmelser förklaras inte i denna anvisning.

Om arbetssökandens sysselsättning upphört senast den 31 december 2009, men han eller hon enbart uppfyller de villkor i anslutning till nedläggning av produktionsinriktningen som träder i kraft den 1 januari 2010, kan arbetssökanden ha rätt till arbetslöshetsförmån fr.o.m. den 1 januari 2010. Om även övriga arbetskraftspolitiska förutsättningar för att få arbetslöshetsförmåner finns, ges det arbetskraftspolitiska utlåtandet OM1 om arbetssökandens rätt till förmån.

I fråga om arbetssökande vars sysselsättning i företagsverksamhet upphör den 1 januari 2010 eller därefter tillämpas den bestämmelse som träder i kraft den 1 januari 2010.

7.4. Företagare som ska jämföras med löntagare

Med en företagare som ska jämföras med en löntagare avses en företagare som själv deltar i arbetsprestationen och som står i ett permanent uppdragsförhållande till huvudsakligen en uppdragsgivare under vars omedelbara ledning och övervakning han eller hon står. Vidare förutsätts det att personen under det år som föregått den tidpunkt då han eller hon anmälde sig som arbetssökande sammanlagt inte har haft flera än en utomstående anställd åt gången.

Rätten till arbetslöshetsförmåner för företagares som ska jämföras med löntagare inträder genast när personen i fråga kan lägga fram tillförlitliga uppgifter om att uppdragsförhållandet har upphört. Antalet uppdrag liksom antalet anställda kan redovisas genom intyg av till exempel bokförare. Ofta beskattas dessa företagare som löntagare trots att de rent formellt utför sitt arbete i företagets namn.

7.5. Säsongsbetonad företagsverksamhet

Det krävs inte att företagsverksamheten eller det egna arbetet upphör eller avslutas om verksamheten på grund av naturförhållanden ska anses vara säsongsbetonad. Företagsverksamheten anses vara säsongsbetonad om det i genomsnitt är möjligt att bedriva den under sammanlagt högst sex månader om året. Dessutom förutsätts det att inkomsten av den säsongsbetonade företagsverksamheten inte tryggar eller är avsedd att trygga försörjningen året om.

Utgångspunkten vid bedömningen av personens sysselsättning på årsbasis är ett år med normala naturförhållanden. Om naturförhållandena under något år avviker från det normala och det därför är möjligt att bedriva en verksamhet under mindre än sex månader, således under en kortare period än vanligt, betyder det ändå inte att det skulle vara fråga om säsongsbetonad företagsverksamhet. Om verksamheten på motsvarande sätt under något år på grund av avvikande naturförhållanden kan bedrivas mer än sex månader, kan det i alla fall vara fråga om säsongsbetonad verksamhet. Man bör dessutom notera att verksamheten ska förhindras av naturförhållanden. I detta sammanhang har det ingen betydelse att verksamheten är lönsam bara en del av året, även om det skulle bero på naturförhållandena.

I beslutspraxis har till exempel bärodlare och insjöfiskare betraktats som företagare med säsongsbetonad verksamhet. För att en verksamhet ska betraktas som säsongsbetonad krävs även att inkomsten av verksamheten inte ska vara avsedd att täcka hela årets försörjning. Ett tecken på att personen har för avsikt att försörja sig året runt på verksamheten kan vara betydande investeringar i verksamheten eller anlåtande av utomstående arbetskraft under säsongen eller att den faktiska eller eftersträfvade omsättningen är mycket stor.

7.6. Varaktig försämring av förutsättningarna för företagsverksamhet

En företagares familjemedlem kan enligt 2 kap. 5 § 3 mom. 5 punkten i lagen om utkomstskydd för arbetslösa, som träder i kraft den 1 januari 2010, under vissa förutsättningar få arbetslöshetsförmån, om det i företaget inte (längre) arbetar några andra än företagarens familjemedlemmar. Dessutom ska det vara en sådan familjemedlem som själv inte har eller under de två föregående

åren har haft minst 15 procent av aktiekapitalet eller av det röstetal som aktierna medför eller annars bestämmande inflytande i företaget.

I bestämmelsen finns två villkor. För det första ska personens arbete ha upphört på grund av att förutsättningarna för företagsverksamhet har försämrats på ett bestående sätt. För det andra förutsätts att inkomsten av företagsverksamheten per person som deltar i arbetet är mindre än den arbetsinkomst som visar att företagsverksamheten är av väsentlig omfattning.

Det att villkoren uppfylls kan å ena sidan konstateras genom de handlingar som beskriver företagets ekonomiska situation, i praktiken främst de resultaträkningar som finns i de senaste boksluten för företaget. Å andra sidan kan detta konstateras genom någon annan redogörelse som den som ansöker om förmånen lämnar.

I fråga om *varaktig försämring av förutsättningarna för företagsverksamhet* kan man för det första be att den som ansöker om arbetslöshetsförmån lämnar in en fritt formulerad redogörelse för att företagets situation har förändrats. För det andra lämnar sökanden de två senaste resultaträkningarna och balansräkningarna för företaget. Eftersom det i dessa bokslutshandlingar som jämförelseuppgifter också ska finnas uppgifterna för föregående år, finns i handlingarna allt som allt uppgifterna för tre år. Det att förutsättningarna för företagsverksamhet försämrats framgår av förändringar i *omsättningens* belopp i resultaträkningen (för yrkesutövare på motsvarande sätt *avkastningen* i resultaträkningen). På motsvarande sätt framgår av siffrorna för *räkenskapsperiodens vinst/förlust* om förutsättningarna för företagsverksamhet förändrats. Om ovan nämnda belopp kontinuerligt minskat, kan det anses att förutsättningarna för företagsverksamhet försämrats.

Det *huruvida inkomsterna av företagsverksamheten understiger den nivå som anges i bestämmelsen* beräknas i första hand på basis av uppgifterna i den senaste resultaträkningen. Inkomst som företaget inbringar för sådana företagare och familjemedlemmar till företagaren som arbetar i företaget kan delas ut antingen som lön och/eller som vinstutdelning. De löner som företaget betalat ut syns under punkten personalkostnader i resultaträkningen. För att reda ut den inkomst som företaget ger per familjemedlem som arbetar i företaget räknar man för det första ihop räkenskapsperiodens vinst och eventuella utbetalda löner och arvoden. Den summa som fås på detta sätt delas med antalet familjemedlemmar och företagaren som arbetar i företaget.

Om detta belopp som beräknats per familjemedlem omvandlat till månadsinkomst understiger 710 euro för FöPL-försäkrade företagare eller 400 euro för LFöPL-försäkrade företagare, kan sökanden ha rätt till arbetslöshetsförmåner. Om sökanden har en pensionsförsäkring enligt ArPL iakttas samma gränser.

Om det under räkenskapsperioden för det senaste bokslutet fortfarande har funnits utomstående anställda i företaget, ska summan av de löner som betalats till dem naturligtvis dras av först. Granskningen gäller alltså endast inkomstbildningen för företagaren och familjemedlemmar till företagaren.

Om företagets ekonomiska situation har försämrats efter utgången av den föregående räkenskapsperioden, så att företaget inte längre kan sysselsätta personerna, är det inte nödvändigt att vänta att bokslutet för den pågående räkenskapsperioden blir färdigt för att man ska kunna bevilja arbetslöshetsförmån. I en sådan situation kan man även godkänna att den som ansöker om ar-

betslöshetsförmån bevisar inkomstbildningen genom någon annan slags redogörelse för den inkomst som företagsverksamheten ger. Det kan till exempel vara bokförarens redogörelse eller någon annan tillförlitlig kalkyl som visar den inkomst som företaget inbringar per person som arbetar i företaget.

Arbetssökande som har uppfyllt de ovan beskrivna villkoren för att förutsättningarna för företagsverksamheten ska anses vara försämrade på ett bestående sätt innan lagändringen träder i kraft, kan ha rätt till arbetslöshetsförmåner fr.o.m. den 1 januari 2010. Om även övriga arbetskraftspolitiska förutsättningar för att få arbetslöshetsförmåner finns, lämnas det arbetskraftspolitiska utlåtandet OM1 till den som betalar ut arbetslöshetsförmånen.

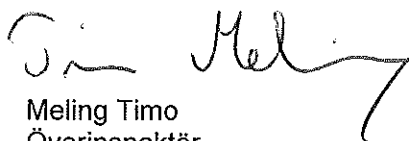
8. Ändring av företagsverksamheten från huvudsyssla till bisyssla

Företagsverksamhet anses utgöra bisyssla om en person under minst 10 månader har haft heltidsarbete som inte har samband med företagsverksamheten eller det egna arbetet eller om man annars kan dra den slutsatsen att den arbetsinsats som företagsverksamheten eller arbetet kräver är så liten att den inte utgör något hinder för att ta emot heltidsarbete. En person som tidigare varit sysselsatt i företagsverksamhet på heltid kan genom att ha ett heltidsarbete eller bedriva studier på heltid visa att företagsverksamheten eller det egna arbetet inte utgör något hinder för att ta emot heltidsarbete. Arbetet får emellertid inte ha något samband med personens företagsverksamhet. Det betyder inte att inte arbetet och företagsverksamheten inte skulle få höra till samma bransch.

När företagsverksamheten ändrats från huvudsyssla till bisyssla, ges det arbetskraftspolitiska utlåtandet OM5 om arbetssökandens rätt till arbetslöshetsförmåner, om även övriga arbetskraftspolitiska förutsättningar för utbetalning av arbetslöshetsförmån finns.



Oivo Tuija
Avdelningschef



Meling Timo
Överinspektör